

עפ"ת 54950/09/14 - כרים חלבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 54950-09-14 חלבי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב
מערער כרים חלבי
נגד מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
משיבה

בשם המערער: עו"ד חטיב השאם

בשם המשיבה: עו"ד גויכמן

פסק דין

כללי:

לפניי ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בעכו - (להלן: "בית המשפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום 10/07/14, על ידי כב' השופט אבישי קאופמן בתיק 3782-03-13.

המערער הובא לדין בבית המשפט לתעבורה בגין עבירות של נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 - (להלן: "הפקודה") ותקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").

עובדות כתב האישום:

ביום 28/02/13, סמוך לשעה 23:10, נהג המערער בקלות ראש בכך שנהג נגד כיוון התנועה. השוטר הבחין במערער, ביקש ממנו לעצור, אך המערער המשיך בנסיעתו ולא ציית להוראותיו.

העונש:

עמוד 1

המערער הורשע בדין לאחר ניהול הוכחות, ובית המשפט לתעבורה הטיל עליו את העונשים הבאים:

חודשיים מאסר על תנאי, 5 חודשי פסילה בפועל, 5 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו.

הערעור מופנה כנגד חומרת הדין ובעיקר עונש הפסילה בפועל.

טענות הצדדים:

ב"כ המערער טען, כי המערער הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום והכחשתו הייתה בגדר הכחשה עניינית אשר התייחסה באופן מדויק ומלא לטענותיו.

המערער חזר וטען כי מלכתחילה היה שוטר אשר הסדיר את התנועה ואישר לו להיכנס לשטח וכי המערער לא פעל על דעת עצמו.

ב"כ המערער סבר כי העבירות שהורשע בהן המערער נחשבות לקלות, לכן היה על בית המשפט לתעבורה להסתפק בכל רכיבי העונש שהטיל למעט עונש הפסילה בפועל.

לחילופין טען ב"כ המערער כי בית המשפט לתעבורה לא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, ועל כן הוא מבקש להורות על הפחתת עונש הפסילה בפועל עד חודש ימים.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור ולהותיר את רכיבי הענישה שהטיל בית משפט לתעבורה על כנם.

עוד טענה המשיבה כי העונש שהוטל על מערער הוא עונש קל ומבטא התחשבות רבה במערער ובנסיבותיו האישיות, וזאת בשל חומרת העבירה.

לחובת המערער 9 הרשעות, הכוללות עבירות של מהירות מופרזת, אי ציות לרמזור ועוד.

המשיבה הוסיפה כי בצידה של עבירת הנהיגה הרשלנית קבוע עונש מינימום של 3 חודשי פסילה, כך שלא ניתן לומר כי הוספת עוד חודשיים לעונש המינימום הוא עונש חורג מהמתחם. מה עוד שהמערער הורשע בעבירה נוספת של אי ציות להוראות שוטר.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בגזר הדין של בימ"ש לתעבורה, בהודעת הערעור, בהרשעותיו התחבורתיות הקודמות של המערער ושמעתי טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

כידוע ההתערבות בגזר הדין של הערכאה הדיונית תעשה רק במקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם נפלה טעות בגזר הדין או שהעונש שהוטל חרג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

ראו לעניין זה ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29/1/09), ע"פ 6681/09 **אלחטיב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13/1/10), ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23/4/09), עפ"ת (חי') 23021-07-09 **מדינת ישראל נ' חאדר אסוואד** (ניתן ביום 24/11/09), ע"פ 8589/12 **חאלד ביאטרה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 28/1/13) וע"פ 7430/13 **שחרוק טוחסונוב נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 3/3/14).

עניינו של המערער אינו נימנה עם המקרים החריגים והמצדיקים התערבות ערכאת הערעור.

באשר לנסיבותיו האישיות של המערער ב"כ המערער סקר אותן בטיעונים לעונש בפני בית המשפט לתעבורה, הוא ציין כי אין למערער עבר מכביד, מדובר באב למשפחה בת 7 נפשות, שמצבה הכלכלי בכי רע ועקבע כך הוכרז המערער לאחרונה כמוגבל באמצעים.

לבסוף טען כי על המערער לנסוע לעבודתו בכל יום באמצעות רכב העבודה, ופסילת רישונו תגרום לפטוריו ממקום עבודתו.

הנתונים הנ"ל עמדו לנגד עיניו של בית משפט לתעבורה, בחן אותם וקבע את העונש, כך שלא ניתן לומר כי נפלה שגגה בפניו.

עוד יודגש כי אין בנסיבות האישיות של המערער בכדי לסטות ממתחם הענישה לקולא.

יש לציין כי העונש שהוטל על המערער הינו סביר והולם את העבירות שביצע ואין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט בערכאה הראשונה.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

על המערער לקיים את גזר הדין של בית המשפט לתעבורה, להפקיד את רישונו לאלתר.

על כן, היה וניתן צו עיכוב ביצוע רכיב כלשהוא מרכיבי הענישה, בטל בזה הצו.

המועדים שנקבעו על ידי בימ"ש לתעבורה לשם קיום גזר הדין ימשיכו לחול על המערער, אם כי מניינם יהיה ממועד מתן פסק דין זה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק הדין בדואר.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ה, 22 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.